

§ 6. Ograniczenia przewidziane w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1981 r. w sprawie wykonania dekretu o stanie wojennym w zakresie gromadzenia środków pieniężnych, obrotu pieniężnego i obsługi finansowej oraz udzielania kredytów (Dz. U. Nr 29, poz. 162) i wynikające z niniejszego zarządzenia nie dotyczą przelewów tytułem darowizn dokonywanych między ra-

chunkami walutowymi krajowców dewizowych członków najbliższej rodziny oraz regulowania zobowiązań wobec państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *M. Krzak*

Prezes Narodowego Banku Polskiego: *S. Majewski*

298

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatne.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 21 stycznia 1978 r. w sprawie warunków sprzedaży zagranicznych środków płatniczych na cele prywatne (Monitor Polski Nr 3, poz. 15) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 pkt 2 wyrazy: „100%” zastępuje się wyrazami: „50%”,
- 2) w § 4 skreśla się wyrazy: „Chińska Republika Ludowa”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1982 r.

Minister Finansów: *M. Krzak*

299

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 grudnia 1981 r.

w sprawie szczegółowych zasad ustalania wysokości oraz trybu wypłaty odszkodowań z tytułu przekazania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i niektórych osób prawnych.

Na podstawie § 30 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 1981 r. w sprawie przekazywania dla potrzeb obrony Państwa środków transportowych, znajdujących się w posiadaniu osób fizycznych i niektórych osób prawnych (Dz. U. Nr 9, poz. 41), zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie reguluje ustalanie wysokości oraz trybu wypłaty odszkodowań z tytułu przekazania środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa przez:

- 1) osoby fizyczne,
- 2) osoby prawne, nie będące przedsiębiorstwami państwowymi, organizacjami spółdzielczymi, społecznymi lub zawodowymi.

§ 2. Właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ustalają w momencie zwrotu środka transportowego w procentach:

- 1) stopień zużycia i ewentualnego uszkodzenia środka transportowego i jego wyposażenia,
- 2) stopień utraty zdrowia konia.

§ 3. W razie całkowitego zniszczenia środka transportowego lub otrzymania zawiadomienia o tym, że środek transportowy nie zostanie zwrócony, wysokość od-

szkodowania ustala się w 100% wartości wyliczonej według zasad określonych w § 4 ust. 1 i 2.

§ 4. 1. Wartość środka transportowego przekazanego dla potrzeb obrony Państwa ustala się według cen katalogowych (detalicznych) środków transportowych, obowiązujących w dniu wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania, z uwzględnieniem stopnia zużycia i uszkodzenia do dnia dostarczenia tego środka dla potrzeb obrony.

2. W razie braku obowiązującej ceny katalogowej dla danego środka transportowego przyjmuje się cenę katalogową innego środka transportowego o zbliżonych parametrach techniczno-eksploatacyjnych.

3. Wysokość odszkodowania za stopień zużycia i ewentualne uszkodzenie środka transportowego i jego wyposażenia ustalają właściwe terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego w procencie zużycia i uszkodzenia obliczonych od wartości środka transportowego ustalonej według zasad określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem § 21 ust. 2 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 marca 1981 r.

§ 5. 1. Wartość konia ustala się w wysokości 150% wartości rzeźnej, obowiązującej w dniu wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania.